DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-93-9

УДК 351:336.7

СТРАТЕГІЧНИЙ РОЗВИТОК ДЕРЖАВНИХ ІНСТИТУЦІЙ У РЕГУЛЮВАННІ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: КОРПОРАТИВНИЙ СЕКТОР ЕКОНОМІКИ

STRATEGIC DEVELOPMENT OF STATE INSTITUTIONS IN REGULATING BANKING ACTIVITIES: CORPORATE SECTOR OF THE ECONOMY

Коман Максим Сергійович
аспірант,
Університет митної справи та фінансів
ORCID: https://orcid.org/0009-0004-8054-2551

Koman Maksym
University of Customs and Finance

У статті досліджено стратегічні аспекти розвитку державних інституцій у сфері регулювання банківської діяльності та їх роль у забезпеченні стабільного функціонування корпоративного сектору економіки. Обґрунтовано актуальність удосконалення механізмів державного регулювання банківської системи в умовах цифрової трансформації, євроінтеграційних процесів, воєнних викликів та післявоєнного відновлення економіки України. Проведено аналіз сучасних наукових підходів до дослідження державного регулювання банківської діяльності, фінансової безпеки, банківського нагляду та розвитку державних банків. Визначено ключову роль державних інституцій у забезпеченні фінансової стабільності, розвитку корпоративного кредитування, удосконаленні системи ризик-менеджменту та впровадженні сучасних інструментів фінансового регулювання. Досліджено стратегічні напрями розвитку державних банків і фінансових компаній у контексті підтримки корпоративного сектору економіки.

Ключові слова: державне регулювання, банківська діяльність, державні інституції, банківська система, корпоративний сектор, фінансова стабільність, державні банки, стратегічний розвиток.

The article examines the strategic aspects of the development of state institutions in the field of banking regulation and their role in ensuring the stable functioning of the corporate sector of the economy. The relevance of improving the mechanisms of state regulation of the banking system in the context of digital transformation, European integration processes, military challenges, and the post-war recovery of the Ukrainian economy is substantiated. An analysis of modern scientific approaches to the study of state regulation of banking, financial security, banking supervision, and the development of state-owned banks is conducted. The key role of state institutions in ensuring financial stability, supporting corporate lending, improving the risk management system, and introducing modern financial regulation instruments is determined. The strategic directions of the development of state-owned banks and financial companies in the context of supporting the corporate sector of the economy are investigated. The study emphasizes the importance of improving consolidated supervision of banking groups, reducing the share of non-performing loans, developing secondary markets for distressed assets, and enhancing corporate governance in state-owned banks. The prospects for the gradual reduction of the state's share in the banking sector in accordance with the Strategy for the Development of the Financial Sector of Ukraine are substantiated. The paper also highlights the importance of expanding financial inclusion through the introduction of specialized financial inclusion banks and improving access to financial services for households and businesses, especially in regions affected by military actions. Considerable attention is devoted to the modernization of payment infrastructure through the implementation of the ISO 20022 international standard and the development of instant payment systems, which increase the efficiency, transparency, and competitiveness of the national financial system. It is concluded that the strategic development of state institutions should be based on an integrated approach combining effective banking regulation, institutional independence of financial regulators, harmonization with European standards, digital transformation, and support for sustainable economic growth, investment activity, and the long-term resilience of Ukraine's corporate sector.

Keywords: state regulation, banking, state institutions, banking system, corporate sector, financial stability, state banks, strategic development.

© Коман М. С., 2026
Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Постановка проблеми. У сучасних умовах трансформації економіки України, посилення глобальних фінансових ризиків, цифровізації банківської сфери та впливу воєнних викликів особливого значення набуває стратегічний розвиток державних інституцій у сфері регулювання банківської діяльності. Банківська система виступає ключовим елементом фінансової архітектури держави, забезпечуючи перерозподіл фінансових ресурсів, підтримку ліквідності корпоративного сектору економіки, стимулювання інвестиційної активності та забезпечення макроекономічної стабільності.

Ефективність функціонування корпоративного сектору значною мірою залежить від рівня розвитку механізмів державного регулювання банківської діяльності, зокрема діяльності таких інституцій, як Національний банк України, Міністерство фінансів України, Фонд гарантування вкладів фізичних осіб та інших органів фінансового нагляду. У сучасних умовах державні інституції повинні не лише забезпечувати фінансову стійкість банківської системи, а й формувати стратегічні засади її адаптації до європейських стандартів, цифрової трансформації та післявоєнного економічного відновлення.

Особливої актуальності проблема набуває в контексті реалізації Стратегії розвитку фінансового сектору України, яка орієнтована на забезпечення макроекономічної стабільності, фінансової безпеки та інтеграції фінансової системи до європейського економічного простору [1]. Важливим напрямом є також удосконалення системи корпоративного управління у банківському секторі, підвищення прозорості банківської діяльності та забезпечення ефективного кредитування корпоративного сектору економіки.

У зв'язку з цим дослідження стратегічного розвитку державних інституцій у регулюванні банківської діяльності є важливим як з теоретичної, так і з практичної точки зору, оскільки дозволяє визначити пріоритетні напрями модернізації механізмів державного управління фінансовою системою України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика державного регулювання банківської діяльності, стратегічного розвитку фінансового сектору та забезпечення стабільності корпоративного сектору економіки широко досліджується як українськими, так і зарубіжними науковцями.

Суттєвий внесок у дослідження інституційних аспектів державного регулювання банківської діяльності здійснив Б. Адамик [2]. Питання фінансової безпеки банківського сектору України ґрунтовно досліджує Ю. Ніколаєнко [3]. Проблеми державного регулювання економічної безпеки банківських установ досліджує Я. Коваль [4]. Важливі аспекти державної політики стимулювання банківської діяльності висвітлено у працях М. Житар та Ю. Ананьєва [5]. Питання сучасних інструментів регулювання банківської діяльності розглядають О. Лобова та М. Москалюк [6]. Теоретичні засади банківського регулювання та нагляду висвітлено у роботі В. Швед [7].

Крім того, сучасні дослідження акцентують увагу на цифровізації банківської діяльності, розвитку ESG-підходів, адаптації банківської системи до європейських стандартів та підвищенні ефективності корпоративного управління. Водночас недостатньо дослідженими залишаються питання стратегічного розвитку державних інституцій у контексті післявоєнного відновлення економіки України, трансформації корпоративного сектору та формування сучасної моделі інституційного регулювання банківської діяльності.

Водночас попри значну кількість наукових праць, низка аспектів залишається недостатньо дослідженою та потребує подальшого наукового обґрунтування в межах даної статті. Зокрема, потребують поглибленого дослідження питання стратегічної трансформації державних інституцій у процесі регулювання банківської діяльності в умовах цифровізації економіки, воєнних викликів та післявоєнного відновлення України. Окремої уваги потребує аналіз взаємодії державних регуляторів із корпоративним сектором економіки щодо забезпечення доступності кредитних ресурсів, підтримки інвестиційної активності підприємств та стимулювання розвитку стратегічних галузей економіки. Недостатньо дослідженими залишаються механізми адаптації банківської системи України до європейських стандартів фінансового нагляду та корпоративного управління в контексті євроінтеграційних процесів.

Метою статті є дослідження стратегічних напрямів розвитку державних інституцій у регулюванні банківської діяльності та визначення їх ролі у забезпеченні стабільного функціонування корпоративного сектору економіки в умовах сучасних трансформаційних процесів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасний етап розвитку банківської системи України характеризується значними

структурними трансформаціями, що обумовлені впливом воєнних ризиків, макроекономічної нестабільності, необхідністю інтеграції до європейського фінансового простору та цифровізацією економіки. За таких умов стратегічний розвиток державних інституцій у сфері регулювання банківської діяльності стає одним із ключових факторів забезпечення фінансової стабільності та ефективного функціонування корпоративного сектору економіки.

Провідну роль у системі державного регулювання банківської діяльності відіграє Національний банк України, який забезпечує реалізацію монетарної політики, здійснює банківський нагляд та координує процеси стабілізації фінансового сектору [8]. Стратегія розвитку фінансового сектору України передбачає формування сучасної моделі регулювання, орієнтованої на забезпечення фінансової стійкості, розвиток кредитування, цифровізацію фінансових послуг та підтримку економічного відновлення держави.

Водночас ефективність державного регулювання залежить не лише від діяльності Національного банку України, а й від належного функціонування інших фінансових регуляторів, зокрема Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Однією з ключових передумов розвитку сучасної системи фінансового нагляду є забезпечення інституційної, операційної та фінансової незалежності регуляторів, а також удосконалення механізмів оверсайта платіжної та фінансової інфраструктури. Важливим напрямом залишається впровадження інтегрованої моделі нагляду, яка забезпечує належну координацію між регуляторами, мінімізує конфлікти інтересів та підвищує ефективність державного контролю за функціонуванням фінансового сектору.

Одним із ключових завдань державних інституцій є забезпечення ефективного функціонування корпоративного сектору через механізми банківського кредитування [9]. У сучасних умовах банки виконують не лише посередницьку функцію, а й виступають важливими інструментами реалізації державної економічної політики. Саме через систему корпоративного кредитування здійснюється підтримка підприємницької діяльності, фінансування інвестиційних проєктів, модернізація виробництва та розвиток стратегічних галузей економіки.

Важливим стратегічним напрямом є розвиток механізмів ризик-менеджменту та макропруденційного нагляду. В умовах підвищеної економічної невизначеності державні інституції повинні забезпечувати контроль за рівнем ліквідності банків, достатністю капіталу, якістю кредитного портфеля та рівнем проблемної заборгованості. Особливо актуальним це питання є для корпоративного сектору, який найбільше залежить від доступності фінансових ресурсів.

Особливої уваги потребує проблема високої частки непрацюючих кредитів (NPL), яка тривалий час залишається одним із ключових факторів зниження ефективності банківської системи України. Стратегія розвитку фінансового сектору передбачає поступове скорочення рівня NPL до показника не більше 10 %, що вимагає комплексного вдосконалення механізмів роботи з проблемною заборгованістю. До пріоритетних напрямів належать розвиток вторинного ринку проблемних активів, удосконалення процедур реструктуризації боргу, сек'юритизація активів, підвищення ефективності судових процедур стягнення заборгованості та впровадження сучасних механізмів управління кредитними ризиками [1; 9].

Сучасна модель макропруденційного регулювання базується на впровадженні інструментів, передбачених Законом України «Про банки і банківську діяльність» та нормативними актами Національного банку України, гармонізованими з вимогами ЄС (CRD IV/CRR) [9; 12; 13]. До таких інструментів належать комбінований буфер капіталу, коефіцієнт левериджу, нормативи достатності основного капіталу першого рівня (Common Equity Tier 1), капіталу першого рівня (Tier 1) та регулятивного капіталу, нормативи ліквідності LCR і NSFR, а також застосування професійного судження регулятора під час оцінювання ризикового профілю банків [12; 13; 14]. Використання зазначених механізмів забезпечує своєчасне виявлення системних ризиків, підвищує стійкість банківського сектору та сприяє адаптації української банківської системи до європейських стандартів регулювання.

Не менш важливим напрямом стратегічного розвитку державних інституцій є цифровізація банківської системи. Сучасні цифрові технології сприяють підвищенню прозорості фінансових операцій, автоматизації банківських процесів, розвитку електронних фінансових сервісів та удосконаленню системи фінансового моніторингу. У Стратегії розвитку фінансового сектору України окрему увагу

приділено розвитку цифрової фінансової інфраструктури та впровадженню безпаперових технологій у сфері фінансових послуг.

Водночас розвиток цифрових фінансових сервісів має супроводжуватися забезпеченням фінансової інклюзії. Останні зміни законодавства передбачають створення банків фінансової інклюзії, діяльність яких спрямована на надання базових фінансових послуг населенню та суб'єктам господарювання на територіях, що постраждали внаслідок воєнних дій або проходять етап післявоєнного відновлення [11]. Запровадження моделі обмеженої банківської ліцензії дозволяє забезпечити доступність фінансових послуг для малого і середнього бізнесу, підтримати підприємницьку активність та сприяти економічному відновленню регіонів.

У контексті розвитку корпоративного сектору економіки важливого значення набуває удосконалення системи корпоративного управління в банківських установах. Ефективне корпоративне управління сприяє підвищенню інвестиційної привабливості банківського сектору, зміцненню довіри інвесторів та мінімізації фінансових ризиків. У цьому аспекті державні інституції повинні забезпечити впровадження міжнародних стандартів корпоративного управління, підвищення прозорості діяльності банків та посилення відповідальності управлінського персоналу.

Важливою складовою стратегічного розвитку є адаптація банківської системи України до вимог Європейського Союзу. Євроінтеграційні процеси передбачають гармонізацію банківського законодавства, впровадження міжнародних стандартів фінансового нагляду та посилення інституційної спроможності державних регуляторів. У сучасних умовах інтеграція до європейського фінансового простору є необхідною передумовою забезпечення конкурентоспроможності корпоративного сектору економіки.

Важливим завданням державних інституцій є забезпечення фінансової стійкості державних банків у поєднанні з реалізацією державної політики щодо поступового зменшення частки держави у банківському секторі. Відповідно до Стратегії розвитку фінансового сектору України одним із ключових орієнтирів є скорочення частки держави в активах банківської системи шляхом підготовки державних банків до приватизації, удосконалення корпоративного управління та підвищення їх інвестиційної привабливості [15]. За таких умов роль державних банків слід розглядати не як постійно домінуючу, а як тимчасовий стабілізаційний механізм, спрямований на підтримку фінансової системи, післявоєнного відновлення економіки та реалізацію державних програм розвитку до моменту формування конкурентного банківського середовища.

Таким чином, стратегічний розвиток державних інституцій у сфері регулювання банківської діяльності повинен базуватися на комплексному підході, що поєднує забезпечення фінансової стабільності, підтримку корпоративного сектору економіки, цифрову трансформацію фінансової системи та інтеграцію до європейського економічного простору. Реалізація зазначених напрямів сприятиме підвищенню ефективності функціонування банківської системи України та забезпеченню сталого економічного розвитку держави.

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що стратегічний розвиток державних інституцій у сфері регулювання банківської діяльності є одним із ключових чинників забезпечення фінансової стабільності та сталого розвитку корпоративного сектору економіки. В умовах воєнних викликів, цифрової трансформації, євроінтеграційних процесів та післявоєнного відновлення роль державних інституцій полягає не лише у підтриманні стійкості банківської системи, а й у формуванні сучасного інституційного середовища, здатного забезпечити ефективне фінансування економіки, підвищення інвестиційної активності та розвиток конкурентного фінансового ринку. Сучасна модель державного регулювання банківської діяльності повинна поєднувати інструменти монетарної політики, ризик-орієнтованого банківського та макропруденційного нагляду із подальшою гармонізацією національного законодавства до вимог Європейського Союзу.

При цьому стратегічний розвиток державних банків має здійснюватися відповідно до державної політики щодо поступового скорочення частки держави у банківському секторі шляхом удосконалення корпоративного управління, підвищення ефективності діяльності та підготовки до приватизації. Важливими складовими державної політики залишаються скорочення частки непрацюючих кредитів, розвиток вторинного ринку проблемних активів, підтримка банків фінансової інклюзії для забезпечення доступності фінансових послуг у регіонах відновлення, а також зміцнення інституційної незалежності фінансових регуляторів і вдосконалення механізмів оверсайта фінансової інфраструктури.

Особливу увагу в процесі реалізації державної політики необхідно приділяти досягненню стратегічних орієнтирів розвитку фінансового сектору України, серед яких важливе місце займають зниження рівня тінізації економіки, поступова лібералізація валютного регулювання відповідно до макроекономічних передумов, підвищення ефективності корпоративного кредитування та забезпечення стійкого функціонування банківської системи. Досягнення зазначених цілей потребує використання чітких індикаторів оцінювання результативності державної політики та постійного моніторингу їх виконання.

Тому у подальших дослідженнях доцільно звернути увагу на розроблення системи кількісних індикаторів оцінювання ефективності державної політики у сфері банківського регулювання та аналізу впливу цифрових фінансових технологій та миттєвих платежів на розвиток корпоративного сектору економіки, а також методів оцінки ефективності адаптації банківської системи України до нормативних вимог Європейського Союзу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Стратегія розвитку фінансового сектору України до 2025 року. Національний банк України. Київ, 2020. 47 с. URL: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Strategy_FS_2025.pdf

2. Адамик Б. П. Проблеми модернізації інституційного забезпечення державного регулювання банківської діяльності. *Світ фінансів*. 2012. № 3. С. 7–18.

3. Ніколаєнко Ю. В. Державне регулювання і фінансова безпека банківського сектору України: проблемні питання та шляхи вирішення. *Науковий вісник Чернігівського національного технологічного університету. Серія: Економічні науки*. 2017. № 4 (93). С. 210–218. URL: https://journals.uran.ua/nvp_chntu/article/view/118209

4. Коваль Я. С. Державне регулювання економічною безпекою банківських установ України. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2020. № 2 (58). С. 98–105. URLhttps://snku.krok.edu.ua/index.php/vcheni-zapiski-universitetu-krok/article/view/131?utm_source=chatgpt.com

5. Житар М. О., Ананьєва Ю. В. Державна політика регулювання та стимулювання інвестиційної діяльності банків України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2019. Вип. 24. Ч. 2. С. 45–49. URL: https://visnyk-ekon.uzhnu.edu.ua/article/view/164648

6. Лобова О. М., Москалюк М. В. Практика використання інструментів регулювання банківської діяльності в Україні. *Економіка та суспільство*. 2023. № 49. URL: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2347

7. Швед В. В. Банківське регулювання та нагляд: сутність та значення. *Економіка, фінанси, менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2022. № 2. С. 125–136. URL:https://www.researchgate.net/publication/361025401_BANKIVSKE_REGULUVANNA_TA_NAGLAD_SUTNIST_TA_ZNACENNA

8. Закон України «Про Національний банк України» від 20.05.1999 № 679-XIV. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-14

9. Закон України «Про банки і банківську діяльність» від 07.12.2000 № 2121-III. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14

10. Москаленко Н. В., Балацька В. А., Панченко Н. В. Стратегічні орієнтири розвитку державних банків і фінансових компаній у період воєнних загроз. *Сталий розвиток економіки*. 2025. № 6 (57). С. 697–702. DOI: https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-57-96. URL: https://economdevelopment.in.ua/index.php/journal/article/view/1658

11. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розвитку фінансової інклюзії в Україні : Закон України від 03.06.2025 № 4465-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4465-20

12. Regulation (EU) No 575/2013 of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on prudential requirements for credit institutions and investment firms (Capital Requirements Regulation – CRR). *Official Journal of the European Union*. URL: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj

13. Directive 2013/36/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions and investment firms (Capital Requirements Directive IV – CRD IV). *Official Journal of the European Union*. URL: https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj

14. Basel Committee on Banking Supervision. *Basel III: Finalising Post-Crisis Reforms*. Basel: Bank for International Settlements, 2017. URL: https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm

15. Національний банк України. Стратегія розвитку фінансового сектору України. URL: https://bank.gov.ua/ua/about/develop-strategy

16. Національний банк України. ISO 20022. URL: https://bank.gov.ua/ua/payments/iso20022 (дата звернення: 17.07.2026).

17. Національний банк України. Система електронних платежів Національного банку України. URL: https://bank.gov.ua/ua/payments

REFERENCES:

1. National Bank of Ukraine (2020). Stratehiia rozvytku finansovoho sektoru Ukrainy do 2025 roku [Strategy for the Development of the Financial Sector of Ukraine until 2025]. Kyiv: National Bank of Ukraine, 47 p. Available at: https://bank.gov.ua/admin_uploads/article/Strategy_FS_2025.pdf (in Ukrainian)

2. Adamyk B.P. (2012). Problemy modernizatsii instytutsiinoho zabezpechennia derzhavnoho rehuliuvannia bankivskoi diialnosti [Problems of modernization of the institutional framework for state regulation of banking activity]. *Svit finansiv*, no. 3, pp. 7–18. (in Ukrainian)

3. Nikolaienko Yu.V. (2017). Derzhavne rehuliuvannia i finansova bezpeka bankivskoho sektoru Ukrainy: problemni pytannia ta shliakhy vyrishennia [State regulation and financial security of the banking sector of Ukraine: problematic issues and ways of solving them]. *Naukovyi visnyk Chernihivskoho natsionalnoho tekhnolohichnoho universytetu. Seriia: Ekonomichni nauky*, no. 4 (93), pp. 210–218. Available at: https://journals.uran.ua/nvp_chntu/article/view/118209 (in Ukrainian)

4. Koval Ya.S. (2020). Derzhavne rehuliuvannia ekonomichnoiu bezpekoiu bankivskykh ustanov Ukrainy [State regulation of the economic security of banking institutions in Ukraine]. *Vcheni zapysky Universytetu "KROK"*, no. 2 (58), pp. 98–105. Available at: https://snku.krok.edu.ua/index.php/vcheni-zapiski-universitetu-krok/article/view/131 (in Ukrainian)

5. Zhytar M.O., Ananieva Yu.V. (2019). Derzhavna polityka rehuliuvannia ta stymuliuvannia investytsiinoi diialnosti bankiv Ukrainy [State policy for regulating and stimulating the investment activities of Ukrainian banks]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriia: Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove hospodarstvo*, issue 24, part 2, pp. 45–49. Available at: https://visnyk-ekon.uzhnu.edu.ua/article/view/164648 (in Ukrainian)

6. Lobova O.M., Moskaliuk M.V. (2023). Praktyka vykorystannia instrumentiv rehuliuvannia bankivskoi diialnosti v Ukraini [Practice of using banking regulation instruments in Ukraine]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 49. Available at: https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2347 (in Ukrainian)

7. Shved V.V. (2022). Bankivske rehuliuvannia ta nahliad: sutnist ta znachennia [Banking regulation and supervision: essence and significance]. *Ekonomika, finansy, menedzhment: aktualni pytannia nauky i praktyky*, no. 2, pp. 125–136. Available at: https://www.researchgate.net/publication/361025401_BANKIVSKE_REGULUVANNA_TA_NAGLAD_SUTNIST_TA_ZNACENNA (in Ukrainian)

8. Verkhovna Rada of Ukraine (1999). Pro Natsionalnyi bank Ukrainy [On the National Bank of Ukraine]: Law of Ukraine dated May 20, 1999, no. 679-XIV. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/679-14 (in Ukrainian)

9. Verkhovna Rada of Ukraine (2000). Pro banky i bankivsku diialnist [On Banks and Banking Activity]: Law of Ukraine dated December 7, 2000, no. 2121-III. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14 (in Ukrainian)

10. Moskalenko N.V., Balatska V.A., Panchenko N.V. (2025). Stratehichni oriientyry rozvytku derzhavnykh bankiv i finansovykh kompanii u period voiennykh zahroz [Strategic guidelines for the development of state-owned banks and financial companies during military threats]. *Stalyi rozvytok ekonomiky*, no. 6 (57), pp. 697–702. DOI: https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-57-96. Available at: https://economdevelopment.in.ua/index.php/journal/article/view/1658 (in Ukrainian)

11. Verkhovna Rada of Ukraine (2025). Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shchodo rozvytku finansovoi inkliuzii v Ukraini [On amendments to certain legislative acts of Ukraine concerning the development of financial inclusion in Ukraine]: Law of Ukraine dated June 3, 2025, no. 4465-IX. Available at: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4465-20. (in Ukrainian)

12. European Parliament, Council of the European Union (2013). Regulation (EU) No. 575/2013 of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on prudential requirements for credit institutions and investment firms. Official Journal of the European Union. Available at: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj

13. European Parliament, Council of the European Union (2013). Directive 2013/36/EU of the European Parliament and of the Council of 26 June 2013 on access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions and investment firms. *Official Journal of the European Union.* Available at: https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj

14. Basel Committee on Banking Supervision (2017). Basel III: Finalising Post-Crisis Reforms. Basel: Bank for International Settlements. Available at: https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm

15. National Bank of Ukraine (2026). Stratehiia rozvytku finansovoho sektoru Ukrainy [Strategy for the Development of the Financial Sector of Ukraine]. Available at: https://bank.gov.ua/ua/about/develop-strategy (in Ukrainian)

16. National Bank of Ukraine (2026). ISO 20022. Available at: https://bank.gov.ua/ua/payments/iso20022 (in Ukrainian)

17. National Bank of Ukraine (2026). Systema elektronnykh platezhiv Natsionalnoho banku Ukrainy [Electronic Payment System of the National Bank of Ukraine]. Available at: https://bank.gov.ua/ua/payments (in Ukrainian)

Дата надходження статті: 10.08.2026
Дата прийняття статті до публікації: 29.10.2026
Дата публікації статті: 09.11.2026